

Pienet lehdet

Otto Sinisalo

Kohta viisi vuotta on vierähtänyt siitä, kun Sarjainfon herrat värväsivät minut Kemiläisestä ravintolasta Sarjainfon pienlehtipalstan pitäjäksi. Viisivuotissuunnitelma tulee nyt päätökseensä, kun arvioin viimeistä kertaa pienlehtiä Sarjainfoon.

Viidessä vuodessa pienlehtikenttä on kokenut lukuisia hiljaisia mullistuksia. Monet entiset pienlehteilijät ovat perustaneet omia kustantamojaan ja ovatpa jotkut tekijät päätyneet koristamaan Suomen myydyimpien kirjojen listoja sekä valtakunnallisten lehtien sarjakuvavisuja. Sarjakuvablogien kautta omakustannetekijät ovat löytäneet uuden kanavan tuoda töitään julki. Silti omakustannelehti on edelleen määrittävä tekijän merkki: toistaiseksi en ole tavannut tekijän julkaisemaa sarjakuvalehteä, josta ei huokuisi ylpeys omasta tekemisestään ja innostus sarjakuvaa kohtaan. Vasta ensimmäisen lehtensä tehtyään piirtäjistä tulee lopulta sarjakuvapiirtäjä.

Kaunis kiitos kuluneista viidestä vuodesta kaikille lehtiä lähettäneille. Vaikka en olekaan välttämättä jokaista ehtinyt arvioida, kaikki lähetetyt julkaisut on silti luettu ja ne ovat edelleen luettavana Sarjakuvaseuran kokoelmissa. Tästä jatkaa itsekin piirtäjänä kunnostautunut Reetta Laitinen, jonka käsiin Sarjainfon pienlehtipalsta nyt luovutetaan.

Pienlehtiä voi jatkossa lähettää arviotavaksi osoitteeseen:

Reetta Laitinen
Rintinpolku 7 B 11
00940 Helsinki

Tiina-Maija Lehtonen: Possu ja Pupu käy seksillä
possujapupu.blogspot.com

Toimittajana ja tyylikonsulttinakin toimiva Tiina-Maija Lehtonen purkaa perinteistä parisuhdetta omakustannekirjassaan. Komeasti väripainettu kirjanen sisältää yksittäisiä pilakuvia, jossa nais-Possu ja mies-Pupu nähdään kökkimässä monivuotisen avioliiton poteroissa. Virkistävää on Lehtosen rehellisellä otteella keski-ään ongelmia pohtiva tarinointi. Nuoruuden epävarmuus on poissa, mutta sen tilalla ovat ikääntymisen tuomat muutokset, joista Lehtonen repii verrattaen lempeää huumoria. Lehtonen kuvittaa arkista miljöötä rennolla otteella ja hänen hahmonsensa ovat herttaisen lihallisia. Sarjakuvassa maalattu kuva miehen ja naisen suhteesta on paikoin auttamattoman stereotyyppinen – naishahmo on taidetta harrastava hörhö, mies taas sohvalla lojuva penkkiurheilija – mutta toisaalta moni ihmissuhde hakee muotoaan juuri stereotyyppien kautta. Vaikka sika onkin mukana, Viivi & Wagnerin kaltaista radikaalia luentaa parisuhdedynamiikasta Lehtonen ei tee, mutta hänen huumorinsa tuntuu pohjaavan vilpittömästi kokemukseen.

Markku Salonen: Maketin
www.esc-ape.net

Toisenlaista mies- ja naiskuvaa tarjoilee niin ikään keski-ikäinen Markku Salonen, joka on työstänyt sarjakuvia ja kuvituksia erinäisiin julkaisuihin jo 1980-luvulta asti. Espoon science fiction ja -fantasiaseuran julkaisema albumi kokoa 58 sivun mitalta Salosen sarjakuvia vuosien varrelta. Pilakuvissa ja pidemmissä tarinoissa liikutaan pääosin sci-fi-tunnelmissa tehden välillä rakastavaa parodiaa takavuosien klassikoista. Albumissa näemme muun muassa, kuinka avaruusaika-agentit Satiini ja Eräs hoitelevat pelottavan Aika-mies-pojan ja

kuinka Salosen alter ego, erikoiskemisti Mike Sewage korjaa otsonikerroksen. Makettimen teekkarihuumori on parhaimmillaan oivaltavaa, vaikka pidemmissä tarinoissa Salonen käyttääkin toisinaan suhteettoman paljon tekstiä pohjustaakseen vitsejään. Terävimmillään Salonen on pilakuvissa ja lyhyissä stripeissä. Makettimen isoryntäiset amatsonisankaritaret ja kirkukinkut saattavat aiheuttaa ensi silmäyksellä närää tiedostavassa lukijassa, mutta Salonen tekee sängen rakastettavaa huumorisarjakuvaa irvailen eri genren kliseille niin ihailtavalla antaumuksella, että sovinismisyytöksiin ei löydy aihetta väkisinkään. Kaiken kaikkiaan Maketin on muikea kooste pitkän linjan sarjakuvaduunarilta.

Useita tekijöitä: Ruskea valo no. IV
juusital@ulapland.fi

Ruskea valo no. IV on omakustaneantologia tyyppillisimmillään: nidottu lehtinen kokoa joukon sarjakuvia sekalaisilta tekijöiltä, joita yhdistää lähinnä yhteinen historia Rovaniemellä. Jonkinlainen punainen lanka sarjakuvissa tuntuu olevan toisinaan viikset itselleen taikova Tuija-pupu, joka esiintyy useammassakin tarinassa. Kokoelmassa nähdään muun muassa kuvitettu gradu-ahdistus, Jukolan seitsemän kääpiötä ja Kung Fu Pandalle irvaileva pastissiseikkailu. Popkulttuuriviitteet poislukien kokonaisuus tuo mieleen lukemattomat piirrosjäljeltään raat omakustanteet, joita on tällaisena ilmestynyt kopiokoneiden yleistymisestä asti. Ruskea valo on kaikin puolin perinteinen esimerkki nuorten tekijöiden yhteisjulkaisusta: vaikka tämäntyyppisiä omakustanteita onkin vaikea arvioida kokonaisuuksina, olen vilpittömän iloinen että tällaisia edelleen ilmestyy.

Sarjakuva rulettia!